

35 SERİ NO'LU DAMGA VERGİSİ KANUNU GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	DAMGA VERGİSİ KANUNU
Tebliğ grubu	DAMGA VERGİSİ KANUNU GENEL TEBLİĞLERİ
Sayı	23560
Tarih	21.12.1998
Sıra no	35

Bilindiği üzere, 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu'na(1) ekli (1) sayılı tabloda yer alan ve nispi vergiye tabi tutulan kağıtlar bazı hallerde çok yüksek meblağlar içermekte veya uzun bir döneme ilişkin olabilmektedir. Damga verisinin önemini, oranından çok, bu oranların uygulanacağı "belli para"nın büyüklüğünün belirlenmesi vergiden kaçınmalara ve mükellef şikayetlerine yol açmaktaydı.

Bu nedenle, 4369 sayılı Kanunun(2) 77 nci maddesi ile 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu'nun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına bir hüküm ilave edilerek fıkra, "Kağıtların Damga Vergisi bu Kanuna kli (1) sayılı tabloda yazılı nispet veya miktarlarda alınır. Şu kadar ki her bir kağıt için hesaplanacak vergi tutarı (1) sayılı tabloda yer alan sınırlamalar saklı kalmak üzere 200 milyar lirayı aşamaz. Bir önceki yılda uygulanan bu azami tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, o yıl için tespit ve ilan olunan yeniden değerlendirme oranında artırılır." şeklinde yeniden düzenlenmiş ve yapılan değişiklik anılan Kanunun yayımlandığı 29/7/1998 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir.

Uygulamada doğabilecek tereddütlerin giderilmesi amacıyla Damga Vergisi Kanunu'nun 14 üncü maddesine eklenen bu hüküm mahiyeti ve uygulama biçimi hakkında aşağıdaki açıklamaların yapılmasına gerek duyulmuştur.

1) Madde metninde belirtilen sınır "her bir kağıt için hesaplanacak ve Ödenecek en yüksek vergi tutarı" na ilişkindir. Dolayısıyla, azami sınırın tespitinde her bir kağıt ayrı ayrı ele alınacaktır. örneğin, bir ihale işleminde alınan ihale kararı ile bu ihaleye ilişkin olarak düzenlenen sözleşmeye ait damga vergisi tutarlarının ayrı ayrı 200 Milyar Türk Lirasını aşip aşmadığına bakılacaktır.

Buna göre, ihale bedeli 35 Trilyon Türk Lirası olan bir yapım işine ait sözleşme 29/7/1998 tarihinden sonra imzalanmış ise bu sözleşme üzerinden alınacak damga vergisi tutarı (35 Trilyon x % 06 =) 210 Milyar Türk Lirası olduğu halde mükellefler, bu kağıt için 4369 sayılı Kanunun anılan hükmü uyarınca 200 Milyar Türk Lirası damga vergisi ödeyeceklerdir. Aynı zamanda söz konusu işe ilişkin ihale kararına ait (35 Trilyon x % 03.6 =) 126 Milyar Türk Lirası tutarındaki damga vergisinin de azami sınırın altında kalması nedeniyle, ayrıca ödenmesi gerekmektedir.

2) Damga Vergisi Kanunu'nun 5 inci maddesi hükmüne göre bir nüshadan fazla olarak düzenlenen kağıtların her bir nüshası ayrı ayrı aynı miktar veya nispette damga vergisine tabi olacağından, 200 Milyar Türk Lirası tutarındaki üst sınır her bir nüsha için ayrı ayrı aranacaktır. Zira, Damga Vergisi Kanunu açısından nüsha, aslı ile aynı hüküm ve kuvvete sahip kağıtları ifade etmektedir. Bu kağıtların her biri müstakilen ve aynı zamanda farklı mekanlarda ibraz edilebilir mahiyettedirler.

3) Bir kağıtta birden fazla işlem ve akit bulunması halinde 200 Milyar Türk Lirası tutarındaki sınırın tespitinde işlem ve akitlerin mahiyetine bakılacaktır.

Damga Vergisi Kanunu'nun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında, bir kağıtta birbirinden tamamen ayrı birden fazla akit ve işlem bulunduğu takdirde bu akit ve işlemin herbirinden ayrı ayrı vergi alınacağı; üçüncü fıkrasında ise kağıtlarda yer alan asıl akit ve işleme başka bir şahsın akit ve işleminin eklenmesi halinde bunların da ayrıca vergiye tabi tutulacağı hükümleri yer almaktadır.

Bu hükümler çerçevesinde, Damga Vergisi Kanunu uygulamasında vergilemenin konusu kağıtlar olmakla birlikte, bu kağıtların temsil ettikleri hukuki işlemler bakımından bütünlük arzemesine özel bir önem verilmiş, farklı nitelikte veya ayrı ayrı kağıtlarda temsil edilmesi gereken işlem ve akitlerin tek bir kağıtta toplanması halinde de vergi kaybının önlenmesi amaçlanmıştır.

Ancak aynı maddenin ikinci fıkrası hükmüne göre bir kağıtta toplanan akit ve işlemler bir asıldan doğma oldukları takdirde bir arada değerlendirilmekte ve damga vergisi en yüksek vergi alınmasını gerektiren akit veya işlem üzerinden alınmaktadır.

Buna göre, bir kağıtta toplanmakla beraber Kanunun 6 ncı maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları gereğince ayrı ayrı vergilendirilmesi gereken işlemlerde 200 Milyar Türk Lirası tutarındaki üst sınır, her bir akit ve işlem için ayrı ayrı aranacaktır. Ancak, bir kağıtta toplanan bu akit veya işlemler birbirine bağılı ve bir asıldan doğma oldukları takdirde

